

РЕШЕНИЕ

№ 34682

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6097** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Н. Ц. Ц., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1546 от 24.04.2025 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 16 състав, по анд. № 9905/2024 г. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 24-4332-012585/06.06.2024 г., издадено от началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на основание: чл.183, ал.5, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. са му отнети 10 контролни точки.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Сочи, че в АУАН и НП не става ясно в какво се изразява несъобразяването със светлинните сигнали. Описанието на нарушението е непълно, поради което нарушителят не може да разбере в какво се изразява вмененото му нарушение по ЗДвП и да организира защитата си. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, чрез адвокат С., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът, редовно уведомен, не се представлява. Представена е писмени бележки, в които са развити съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. СРС е приел, че на 10.05.2024 г., в 11:26 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Г. е управлявал лек автомобил марка „О. А.“ ГТЦ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. П. В., като на кръстовището с [улица]е приближил, навлязъл и е преминал на червен сигнал на работеща в нормален режим светофарна уредба, като не е съобразил поведението си със светлинните сигнали в нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на същата дата, с възражение, че „има възражение“. Въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на събраните доказателствени материали е формирал извод, че допуснатото нарушение и неговото авторство се установяват и потвърждават по безспорен начин и е потвърдил наказателното постановление.

Съставът на СРС е проверил обективно, пълно и всестранно отразените в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства, посредством разпит на свидетели. Анализирал е в съвкупност всички доказателства (гласни и писмени), като е изложил мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, които касационният съд изцяло споделя.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което препраща към тях. При правилно констатираните от Софийския районен съд факти и правилна преценка, в тяхната взаимовръзка и обусловеност на събраните гласни и писмени доказателства, настоящият състав намира, противно на убеждението на касатора, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

На следващо място в хода на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на постановеното съдебно решение. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Съдът е кредитирал показанията на св. Г., тъй като е счел, че е полицейски служител, който в изпълнение на служебните си задължения е действал безпристрастно, независимо, че не си спомня с подробности за случая, поради изминалич период от време и естеството му на работа. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и

писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Настоящият състав счита, че правилно са кредитирани от СРС като ясни и логични, независимо, че не са подробни. Това е така, защото свидетелите имат служебното задължение ежедневно да констатира нарушения по ЗДвП, поради което от тях и не се изисква такава памет, че да могат детайлно да възпроизвеждат всеки един детайл, за всяко констатирано от тях нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, възприета от АНО за нарушена, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Безспорно цитираната правна норма задължава водачите да съобразяват поведението си със светлинните сигнали и при положение, че в АУАН ясно е посочено, че автомобилът е преминал на забранителен светлинен сигнал, за санкционираното лице е ясно какво точно нарушение му е вменено и съответно в кой текст на закона е предвидено за него задължение, което той не е изпълнил.

Обратното би означавало да се подходи твърде формалистично, без да се държи сметка, че всеки правоспособен водач е длъжен да познава правилата за движение, в това число и чл. 37, ал. 7 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата, в който е описано значението на светлинните сигнали и забраната за преминаване на червен светофар. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези със забранителен характер, съставлява нарушение на ЗДвП, като това следва да е ясно на всеки правоспособен водач на МПС.

Административната преписка дава възможност да се установяват фактите по нарушението, които са вярно обективирани в съставения акт и правната квалификация в НП напълно съответства на фактите по случая. Съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Безспорно е установено извършването на нарушението, неговия автор и правилното прилагане на закона.

Настоящата касационна инстанция, счита за правилни изводите и по отношение на размера на наложената санкция, като същата е с фиксиран такъв от 100 лв., поради което е и правилно определена.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1546 от 24.04.2025 г. на СРС, НО, 16 състав, по анд. № 9905/2024 г.
ОСЪЖДА Н. Ц. Ц. да заплати на СДВР сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско
възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.